

A Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Győrött, 2019. március 6. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A kábítószer-kereskedelem büntette miatt I.rendű vádlott neve és társai ellen indult büntetőügyben a Székesfehérvári Törvényszék 2018. október 19. napján kihirdetett 4.B.18/2018/31. számú ítéletét megváltoztatja.

- I. r. vádlott szabadságvesztésének tartamát 5 (öt) év 6 (hat) hónapra,
- II. r. vádlott szabadságvesztésének tartamát 6 (hat) év 6 (hat) hónapra,
- III. r. vádlott szabadságvesztésének tartamát 3 (három) év 6 (hat) hónapra enyhíti.

I. r. vádlott 2017. május 2. napjától őrizetben, 2017. május 5. napjától letartóztatásban volt.

III. r. vádlott 2018. július 7. napjától 2018. szeptember 5. napjáig állt bűnügyi felügyelet alatt, majd 2018. szeptember 7. napjától letartóztatásban volt, mely időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítja.

I. r. vádlottól lefoglalt, és a Székesfehérvári Törvényszék Gazdasági Hivatal bírói letéti számláján BL.00201/2018/1. szám alatt bevételezett 202.720,- (kétszázkettőezer-hétszázhusz) forint lefoglalását megszünteti, és ebből 120.000,- (százhuszezer) forint kiadása mellett **A.A. (...)** részére, a fennmaradó 82.720,- (nyolcvankettőezer-hétszázhusz) forintot rendeli kiadni az I. r. vádlottnak, egyúttal a vagyoneklobzás és a bűnügyi költség biztosítására visszatartva.

Megállapítja, hogy III. r. vádlott vonatkozásában a vagyoneklobzás illetve a bűnügyi költség biztosítására visszatartani rendelt 775,- (hétszázhetvenöt) euro bankjegy a Magyar Államkincstár Budapesti és Pest Megyei Állampénztári Iroda Hatósági Letétkezelő Osztályánál Bü.92.743 számon került nyilvántartásba.

Az eljárás során felmerült és az I. r., II. r. és III. r. vádlottakat terhelő összesen 6.373.435,- (hatmillió-háromszázhetvenháromezer-négyszázharmincöt) forint bűnügyi költségből egyetemlegesen I. r. és II. r. vádlott 1.409.824,- (egymillió-négyszázkilencezer-nyolcszázhuszonnégy) forintot, míg külön-külön I. r. vádlott 243.771,- (kettőszáznegyvenháromezer-hétszázhetvenegy) forintot, III. r. vádlott 371.951,- (háromszázhetvenegyezer-kilencszázötvenegy) forintot köteles megfizetni.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja azzal, hogy I. r. vádlott születési neve **B.B.**, a személyazonosító igazolványának száma

I. r., II. r. és III. r. vádlottakkal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetésbe beszámítja az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt is.

I n d o k o l á s

A Székesfehérvári Törvényszék a 2018. október 19. napján kelt 4.B.18/2018/31. számú ítéletében bűnösnek mondta ki:

I.r. vádlottat társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetében (Btk. 176.§ (1), (3) bekezdés);

II.r. vádlottat társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetében (Btk. 176.§ (1), (3) bekezdés);

III.r. vádlottat társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetében (Btk. 176.§ (1) bekezdés).

Ezért az I. r. vádlottat 6 év 6 hónap fegyházbüntetésre és 6 év közügyektől eltiltásra, a II.r. vádlottat 7 év 6 hónap fegyházbüntetésre és 7 év közügyektől eltiltásra, a III.r. vádlottat 4 év börtönbüntetésre és 4 év közügyektől eltiltásra ítélte.

Beszámította az I. r. és II. r. vádlott által előzetes fogvatartásban, a III. r. vádlott által előzetes fogvatartásban és bűnügyi felügyelet alatt töltött időt a kiszabott szabadságvesztés büntetésekbe. Határozott mindhárom terhelt vonatkozásában a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról. Vagyonelkobzást rendelt el az I. r. vádlottal szemben 1.120.000 Ft, a II. r. vádlottal szemben 300.000 Ft, a III. r. vádlottal szemben 408.000 Ft összegre.

Határozott az eljárás során lefoglalt bűnjelek jogi sorsáról, valamint az eljárásban felmerült bűnügyi költség viseléséről.

Az első fokú bíróság ítélete ellen az ügyész I. r. vádlottat érintő bűnjelek közül a lefoglalt készpénz vonatkozásában hozott rendelkezés ellen, míg I. r. vádlott és védője, illetve II.r. vádlott és védője elsődlegesen felmentésért, másodlagosan enyhítésért, III.r. vádlott és védője enyhítésért jelentettek be fellebbezést.

A Fejér Megyei Főügyészség fellebbezésének B.243/2017/68/I. szám alatt benyújtott írásbeli indokolásában kifejtette, hogy a Székesfehérvári Törvényszék az I. r. vádlottól lefoglalt készpénz összegét tévesen jelölte meg 1.541.220 Ft összegben, amelynek lefoglalását megszüntette és abból 120.000 forintot A.A. részére, a fennmaradó összeget az I. r. vádlott részére rendelte kiadni, és egyúttal visszatartotta az I. r. vádlottal szemben alkalmazott vagyonelkobzás, illetve bűnügyi költség biztosítására.

Rámutatott, hogy a nyomozó hatóság 2018. május 2-án I.r. vádlott ruházatából összesen 1.540.000 Ft készpénzt foglalt le, amely a fedett nyomozónak értékesített kábítószer ellenértéke volt. Ezen összeg a lefoglalásának megszüntetését követően kiadásra került a készpénz tulajdonosának, a NEBEK BEI Műveleti Főosztályának. Így ezzel a bűnjellel kapcsolatban a törvényszéknek nem kellett volna rendelkeznie, mivel az összeget a nyomozó hatóság kiadta a jogosultnak a Fejér Megyei Főügyészség rendelkezése folytán.

Ugyanakkor lefoglalásra került az I. r. vádlottól 202.720 Ft készpénz, amely pénzüsszeg a Fejér Megyei Rendőr-főkapitányság letéti számlájára befizetésre került. A vádhatóság álláspontja szerint erről az összegről kellett volna rendelkeznie az első fokú bíróságnak. Kifejtette, hogy az első fokú bíróság megfelelően határozott 120.000 forintnak a kiadásáról, így a fennmaradó 82.720 Ft készpénz tekintetében lett volna lehetősége a törvényszéknek a lefoglalás megszüntetése után a vagyonelkobzás, illetve bűnügyi költség biztosítására történő visszatartásról.

Fentiekre figyelemmel indítványozta az e körben hozott ítéleti rendelkezés megváltoztatását, egyebekben pedig az első fokú bíróság ítéletének helybenhagyását.

A Győri Fellebbviteli Főügyészség BF.162/2018/4-7. számú átiratában az ügyész által bejelentett fellebbezést fenntartotta, míg a vádlottak és védőik által bejelentett jogorvoslatot alaptalannak tartotta.

Rámutatott, hogy a felülbírálat terjedelme a Be. 590.§ (10) bekezdésére figyelemmel - a tényállás oszthatatlansága folytán - mindhárom vádlott vonatkozásában teljes körű.

Kitért arra, hogy a törvényszék a büntetőeljárási szabályoknak megfelelően lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeként megalapozott tényállást állapított meg - amely csupán apróbb pontosításokra, elírások kijavítására szorul -, valamint a tényállást a bizonyítási indítvány elutasítása sem teszi megalapozatlanná.

A törvényszék indokolási kötelezettségének eleget tett, a vádlottak bűnösségére levont következtetés okszerű, a cselekmények minősítése törvényes.

Álláspontja szerint a büntetés céljainak eléréséhez mindhárom vádlott tekintetében a kiszabott büntetés és mellékbüntetés szükséges joghátrány, illetve a büntetéskiszabási körülmények kapcsán további súlyosító körülményként a társtetteséget hívta fel.

Részletezte, hogy az ítélet egyéb rendelkezései azzal törvényesek, hogy

- a III.r. vádlott 2018. szeptember 6. napján más ügyben volt őrizetben,

- az I.r. vádlottól lefoglalt pénzösszeg 1.742.720 Ft volt, amelyből 1.540.000 Ft a NEBEK BEI részére kiadásra került, ezért 202.720 forintról kell rendelkezni akként, hogy a visszatartandó pénzösszeg 82.720 Ft,

- a költségjegyzék 18. sorszáma alatti bejegyzés téves, helyesen 5.000 Ft, az eljárás során így felmerült összesen 6.432.804 Ft bűnügyi költség merült fel, ezáltal az I.r. és II.r. vádlott által egyetemlegesen, valamint az I.r. és a III.r. vádlott által külön-külön fizetendő összeg helyesbítendő.

Összességében indítványozta az első fokú ítélet megváltoztatását akként, hogy III.r. vádlott vonatkozásában a bűnügyi felügyeletét 2018. szeptember 5. napjáig számítsa be; az előzetes fogvatartások beszámításánál mind a három vádlott esetében zárónapként 2018. október 19-ét tüntesse fel; a I.r. vádlottól lefoglalt készpénz összegét 202.720 forintban határozza meg, és a visszatartani rendelt pénz összegét 82.720 forintban állapítsa meg; egyetemlegesen I.r. és II.r. vádlottat 1.409.824 Ft, külön I.r. vádlottat 243.771 Ft, III.r. vádlottat pedig 371.951 Ft bűnügyi költség megfizetésére kötelezze.

Egyebekben az első fokú bíróság ítéletének helybenhagyására tett indítványt.

Másodfokon I. r. vádlott fellebbezése írásbeli indokolásában előadta, hogy letartóztatása alatt megbánta a bűncselekmény elkövetését, belátja annak súlyosságát és következményeit. A BV Intézetben szakmájában asztalosként dolgozik, továbbá részt vesz az EFOP szervezet által indított programban, amely elősegíti a szabadulását követő reintegrálási folyamatot a civil társadalomba. Indítványozta büntetésének enyhítését, figyelemmel a bűnösségét elismerő vallomására, megbánására, a fogvatartása alatt tanúsított példás magatartására. Kérte továbbá a vagyonekbebecslés összegének 440.000 forint összegre való csökkentését, mivel annyi volt a bűncselekményből származó haszna, valamint az általa fizetendő bűnügyi költség összegének felülbírálatát. Mellékletként csatolta a foglalkoztatásával és az enyhébb végrehajtási fokozatba besorolását érintő iratokat.

I. r. vádlott védője fellebbezése írásbeli indokolásában rámutatott, hogy semmilyen bizonyíték nincs arra vonatkozóan, hogy az I. r. vádlott a fedett nyomozón kívül másnak is értékesített volna speedet és extasyt. Erre vonatkozóan tett ugyan vallomást az I. r. vádlott, de azt még a nyomozati szakban visszavonta, amelynek kellő okát is adta, valamint a lehallgatási anyag tartalma sem támasztja alá.

Hozzáfűzte, hogy a korábban teremedzőként dolgozó és testépítéssel is foglalkozó I. r. vádlott rendszeresen fogyasztott táplálék-kiegészítőket és adott el az ismerőseinek. Hivatkozott arra, hogy védencénél sem pakettet, sem mérleget nem foglaltak le, elegendő pénzzel sem rendelkezett, mivel a beismeréssel érintett kábítószer megvásárlásához el kellett zálogosítania a családi ékszereket, illetve a vásárlás részben hitelre történt. A fedett nyomozónak történő értékesítésére vonatkozó tényállást nem vitatta a védelem. Azonban a fedett nyomozó szerepével kapcsolatosan annak az álláspontjának adott hangot, hogy egyáltalán nem viselkedett passzívan a fedett nyomozó, fellépése komoly bűnözői csoport tagjának a látszatát keltette, amely félelmet keltett védencében. Hivatkozott a Fővárosi Ítéltábla 3.Bf.161/2009/17. számú ítéletére is, amely az első fokú bíróság ítéletét megváltoztatva valamennyi vádlottal szemben - törvényes vád hiányában - megszüntette az eljárást a jelen ügyben foglaltakhoz hasonló tényállás mellett. Álláspontja szerint a titkos nyomozás során elkövetett törvénytelen felbujtást nem az eljárás megszüntetésével, hanem a tisztességes eljáráshoz való jog megsértésének kimondása mellett, az ilyen módon megszerzett bizonyítékok kizárásával és a vádlott felmentésével orvosolható. A kifejtettekre tekintettel elsődlegesen I. r. vádlott felmentését indítványozta. Amennyiben az ítéltábla eltérő álláspontra helyezkedik, abban az esetben hivatkozott az enyhítő körülmények nagy számára és nyomatékára, az első fokú ítélet meghozatala óta bekövetkezett további időmúlásra, védelem példamutató magatartására a BV Intézetben, ahol addiktológiai foglalkozáson és drogprevenciós programban is részt vett. Védelem javára kérte továbbá figyelembe venni - amennyiben a táblabíróság a felmentésre irányuló érvelését nem fogadja el -, a hatóságnak a felbujtás szintjét közelítő ráhatását a bűncselekmény elkövetésére.

II.r. vádlott védője fellebbezése részletes írásbeli indokolásában elsőként bizonyítási indítványt terjesztett elő új bizonyítékokra hivatkozva, és tárgyalás kitűzését kérte az ügyben. Ezt követően kifejtette, hogy a V. tényállásban írt cselekvőségét II.r. vádlott nem tagadta, az amfetamin és a marihuána fogyasztását elismerte. Álláspontja szerint azonban az I. és III. tényállás tekintetében a törvényszék ügyfelderítési kötelezettségét teljes körűen nem teljesítette, ekként a tényállást hiányosan állapította meg, és helytelenül következtetett a II.r. vádlott bűnösségére. A Be. 163.§ (1), (2) és (3) bekezdésére hivatkozással rámutatott továbbá, hogy a törvényszéknek az ügyben felmerült valamennyi jelentős, releváns bizonyítékot az értékelési körébe kell vonnia. Ehhez képest C.C. tanúkénti kihallgatására nem került sor, holott C.C. központi szerepet játszott, és az ebben a körben született vádlotti vallomások is teljes egységet mutattak. Kifogásolta, hogy azon vádlotti vallomások sem kerültek értékelésre, amelyek C.C. cselekvőségét taglalták. Hiányolta továbbá D.D. tanúkénti meghallgatását. Védelem kézzel írott vallomásának alapján az ő kihallgatását is kérte másodfokon, mivel álláspontja szerint ezáltal orvosolhatóak az ítélet hiányosságai. A tényállás tekintetében arra hivatkozott, hogy nem valószínű, hogy II. r. vádlott kábítószerrel adott volna át az I. r. vádlottnak, aki azt a későbbiekben a fedett nyomozónak értékesítette. Az I. r. vádlott ezen megállapításait II. r. és III. r. vádlottak egységes vallomása egyértelműen cáfolja. Kifejtette, hogy E.E. számlájáról a III. r. vádlott közvetítésével átutalásra került 300.000 Ft nem kábítószer ellenértékéért szolgált, hanem C.C. által D.D. nevére vásárolt Ford Focus típusú személygépkocsi megvásárlásához volt szükséges, illetőleg a kikerülő munkások lakásának bérelésére kellett. A rögzített telefonbeszélgetések is az autóvásárlásra vonatkoztak. A védő I. r. vádlott vallomását aggályosnak találta - amelyre az első fokú bíróság döntően a tényállást alapította -, tekintettel arra, hogy a bírósági szakaszban ezen vallomásait jórészt visszavonta, illetőleg módosította, ennek ésszerű indokát azonban nem adta. Véleménye szerint az I. r. vádlott vallomásai olyan ellentmondásokat tartalmaznak, mely ellentmondásokat objektív tényekkel nem sikerült feloldani az eljárás során. Vitatta az első fokú bíróság mérlegelését az I. r. vádlott és a II. r. vádlott vallomásai tekintetében, amely álláspontja szerint megfelelő tényeken és logikai következtetéseken nem alapul. A hanganyagot kiemelve rámutatott, hogy az ugyancsak nélkülözi a tényyszerűség és a logika minden elemét. Hivatkozott arra, hogy megalapozatlan és életszerűtlen a II. r. vádlott tevőlegessége

tekintetében a speciális mérleg vásárlása kapcsán az első fokú bíróság érvelése. Nem értett egyet az első fokú bíróság azon megállapításával sem, hogy az I. r. és II. r. vádlottak között szóbeli kommunikáció volt arról, hogy a Fejér megyei illetőségű II. r. vádlott kalauzolja a fedett nyomozót egy bizonyos helyre. Álláspontja szerint ez nem bizonyítja a II. r. vádlott aktív részvételét a kábítószer kereskedelemben. Hangsúlyozta, hogy a II. r. vádlott tevélegessége nem feleltethető meg kétséget kizáróan annak, hogy a tudata bármi módon átfogta volna a kábítószer- kereskedelem kapcsán C.C. és I.r. vádlott közötti viszonyt.

A védelem összefoglalt álláspontja szerint tehát a telefonbeszélgetések anyagából egyértelmű következtetést nem lehet levonni arra, hogy II. r. vádlott aktív részese lett volna a kábítószer-kereskedelemben, amelyet viszont I.r. vádlott tekintetében kétség kívül igazoltnak lehet venni. Álláspontja szerint a II. r. vádlott vallomásaiban ellentmondás nem fedezhető fel. Hangsúlyozta, hogy a gépjárműből kidobott csúszózáras nejlón tasakról fellelt DNS profil nem támasztja alá II. r. vádlottól való származását, ugyanis semmi köze nem volt ahhoz a jelentős mennyiségű kábítószerhez, amit I. r. vádlott átadott a fedett nyomozónak.

A védő az I. tényállás tekintetében indítványozta, hogy az első fokú bíróság ítéletét az ítéletábra változtassa meg, és védencét az I. és III. vádpontban írt cselekvősége alól elsődlegesen a Be. 566.§ (1) bekezdés b./ pont, másodlagosan a c./ pontja alapján mentse fel.

Másodlagosan indítványozta, hogy II.r. vádlott bűnösségét a táblabíróság a Btk. 178.§ (1), (2) bekezdés b./ pontja szerinti jelentős mennyiségű kábítószerrel elkövetett kábítószer birtoklás bűntettében állapítsa meg, és az első fokon kiszabott büntetést jelentősen enyhítse a II.r. vádlott személyében rejlő csekély társadalomra veszélyesség, az általa megvalósított cselekmény valós tárgyi súlya, illetve az enyhítő körülmények túlsúlya okán. Enyhítő szakasz alkalmazásával 2 év, végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés kiszabását kérte, illetőleg enyhébb, börtön fokozat alkalmazását.

Egyúttal csatolta a védő II.r. vádlott vallomás kiegészítése megnevezésű beadványát, amelyben a II.r. vádlott kifejtette, hogy külföldi munkavégzés kapcsán került kapcsolatba I.r. vádlottal. Kőműves és burkoló munkavállalók adatait egyeztetették, a kikerkező munkások lakásának bérletére, illetve a munkájuk elvégzéséhez szükséges autó vásárlását oldották meg átutalással. Kábítószerhez semmi köze nem volt, I.r. vádlott tevékenységéről nem volt tudomása, ő csupán C.C. megbízásából a munkavállaláshoz szükséges iratsomagot adta át az I.r. vádlottnak, akinek a tevékenységéről nem volt tudomása. A DNS és ujjnyomat vizsgálatok eredményét vitatta. Ugyan a DNS mintája rákerülhetett a zacskóra, azonban azt az igazoltatáskor I. r. vádlott dobta ki a gépkocsiból. Neki a kábítószerhez azonban semmi köze nem volt, mindkét általa használt gépjárművet átvizsgálták, amelyek nem voltak semmi módon összefüggésbe hozhatóak a kábítószerrel. A kábítószerért kapott pénz is I.r. vádlottnál volt, amiről előzetes egyáltalán nem beszéltek. Nem volt rászorulva bűncselekményből származó bevételekre, Magyarországon cégeket vezetett, külföldön pedig belsőépítésként megtalálta a számításait. Az alkalmi fogyasztást elismeri, megbánta, hogy kábítószerrel fogyasztott, letartóztatása alatt a BV Intézetben személyiségfejlesztő és prevenciós foglalkozásokon vett részt, OKJ-s szakmai képzése is folyamatban van. Családi kapcsolataira is tekintettel méltányos ítélet meghozatalát kérte a másodfokú bíróságtól.

III.r. vádlott védője fellebbezésének írásbeli indokolásában kifejtette, hogy a III.r. vádlott a saját fogyasztása tekintetében részletes írásbeli beismerő vallomást tett, az egyéb kereskedésben való közreműködését mindvégig következetesen tagadta. Álláspontja szerint hiteltelen és az aggályos I. r. vádlotti vallomása, amit a titkos információ gyűjtés során beszerzett adatok, információk sem támasztanak alá egyértelműen. Telefonos kapcsolattartásban sem érintett a védelem. E.E. számlájára átutalt 300.000 forint vélelmezett eredetéről nem volt tudomása, hogy az az extasy ellenértéke lett volna. Hangsúlyozta, hogy a fedett nyomozó magatartása az álvásárláson túlmutató volt, amely a tisztességes eljáráshoz való jog megsértését is eredményezte. I.r. vádlott vallomásai szintén

alkalmatlanok arra, hogy minden kétséget kizáró bizonyítékként kerüljenek értékelésre, mivel azokat Kaposi számtalan esetben módosította, visszavonta. Vallomásai követhetetlenek, ellentmondásosak, és nem tekinthetők határozottnak sem. Kifejtette, hogy a telefonbeszélgetések a külföldi munkával álltak kapcsolatban. Hangsúlyozta, hogy az arra levont bírói következtetés, miszerint a III.r. vádlott közreműködésével történő 300.000 Ft átutalása egyértelmű összefüggést mutat a kereskedelmi tevékenységben való részvétellel, csupán alaptalan következtetés annak ismeretében, hogy a vádlottak hosszú időn keresztül végeztek Németországban munkát. Kizárólag vélelemnek tekinthető a kábítószer-kereskedelmi tevékenységgel való kapcsolata a III.r. vádlottnak. Ekként a védelem álláspontja szerint III.r. vádlott esetében kizárólag az általa elismert önvallomásban megerősített cselekmény róható terhére, így a kiszabott büntetés mértéke eltúlzott. A büntetéskiszabási körülmények kapcsán előadta, hogy a társtettességgel kapcsolatos megállapítást megalapozatlannak tartja. Az első fokú bíróság az enyhítő körülményeket megfelelően vette számba, azonban álláspontja szerint indokolt a büntetés enyhítése védencének beismerő vallomására tekintettel az általa elkövetett bűncselekmény kapcsán.

I.r. vádlott védője az első fokú bíróság előtt elhangzott perbeszédében és a fellebbezésének írásbeli indokolásában részletesen kifejtetteket maradéktalanul fenntartotta, azokat megismételni nem kívánta, hanem a fellebbviteli főügyészség álláspontjára kívánt reagálni. Kifejtette, hogy az I. r. vádlott által a fedett nyomozónak történő értékesítést megelőzően nem foglalkozott kábítószer-kereskedéssel, amit konkrét bizonyítékok nem támasztanak alá. Amennyiben védence fél éven keresztül, a fedett nyomozó megjelenése előtt már ezt a tevékenységet folytatta volna, és így került volna a nyomozóhatóság látókörébe, akkor legalább egy vásárló személyére adat állna rendelkezésre. Az I.r. vádlott kétségtelenül e körben beismerő vallomást tett, amelyet visszavont már a nyomozás elején, és ennek indokát is adta. I.r. vádlott nem foglalkozott ezt megelőzően kábítószer-kereskedéssel, mérleget, csomagoló anyagot nem foglaltak le tőle, és a lehallgatási anyag sem támasztja alá, hogy a fedett nyomozó megjelenését és az I.r. vádlott lehallgatásának megkezdését megelőzően kábítószer-kereskedéssel foglalkozott. Nem volt beszerzési forrása és vevői köre sem. A fedett nyomozó eljárása álláspontja szerint rendőri provokációnak számít, és egy minőségi ugrásra vette rá az I.r. vádlottat - még a vélelmezett korábbiakhoz képest is - a fedett nyomozó, aki kieszközölt egy bizalmi vásárlást, majd álvásárlásokat. Álláspontom szerint tehát a védence vonatkozásában megalapozottan, kétséget kizáróan nem állapítható meg, hogy a bizalmi vásárlás előtt kábítószer-kereskedéssel foglalkozott volna, erre tekintette az elsődleges fellebbezési kérelmében foglaltakat fenntartotta.

Vitatta továbbá, hogy a további súlyosító körülményként felmerült huzamos értékesítés három vásárlásnál egy-két hónapos időintervallumnál megállapítható-e, különösen úgy, hogy ebben a pár hónapos időtartamban kizárólag a fedett nyomozónak történt értékesítés, és még csak utalás sem hangzott el arra vonatkozóan, hogy más vevő is lett volna.

Megjegyezte, hogy az I.r. vádlott már az első vásárlást is a családi ékszerek elzálogosításból finanszírozta, pedig aki kábítószer-kereskedéssel foglalkozik, annak valamiféle anyagi forrása - már a bizalmi vásárlás kapcsán is - kellett volna, hogy legyen.

Másodlagosan az első fokú ítélet jelentős enyhítését indítványozta.

II.r. vádlott védője az írásban benyújtott fellebbezését szintén változatlanul fenntartotta. Emellett C.C. szerepét emelte ki, akinek személye kapcsán sem a nyomozóhatóság, sem az elsőfokú bíróság látszatintézkedéseken túl nem tett meg semmit azért, hogy őt bevonják az eljárásba, a vádhoz kötöttség elvére tekintettel.

Álláspontja szerint az ítélet indokolásában leírtak nem valósak védence tekintetében. A III. tényállás vonatkozásában a Ford Focus gépjármű megvizsgálás alá került 2017. május 3. napján, és a kábítószer-kereső kutya nyomokat nem talált. D.D. nevére került sor az autó megvásárlására a

külföldi munkavégzéshez, amellyel Németországból hazajött a II.r. vádlott, és C.C. kérésére egy csomagot hozott el. Felhívta a másodfokú bíróság figyelmét arra, hogy az elsőfokú bíróság összekeverte a DNS nyomokat, ezáltal okszerű következtetést nem lehet levonni arra, hogy a II. r. vádlottnak köze lenne ahhoz a csomaghoz.

A II.r. vádlott védője az előtte szóló védőtársával egyetértve rámutatott, hogy a Be. 222. § (3) bekezdésben foglalt kritériumokat a fedett nyomozó eljárása átlépte.

Ezt követően kifejtette, hogy az első fokú bíróság ítélete súlyos védenccé vonatkozásában abban az esetben is, ha az eredeti tényállásból indul ki az ítéletábra. II. r. vádlott tekintetében fennálló bünteteskiszabási körülmények véleménye szerint abba az irányba mutatnak, hogy amennyiben az első fokú bíróság álláspontját osztja a másodfokú bíróság, jogkövetkezményként a 7 és fél éves időtartam rendkívül eltúlzott, az ítélet belső arányossága nem áll fenn. Indítványozta ezért - akár enyhítő szakasz alkalmazásával -, enyhébb, a cselekvőségéhez képest megfelelő büntetés kiszabását.

III.r. vádlott védője az előtte szóló védőkhöz hasonlóan fenntartotta a jogorvoslati nyilatkozatát, egyetértve a fedett nyomozókra vonatkozó nyilatkozataikkal. Vitatta ezen túlmenően a társtettesi elkövetői magatartást, mivel álláspontja szerint legfeljebb bűnsegédi magatartásról lehet szó a III.r. vádlott esetében. Kitért arra, hogy a C.C.hoz való családi kapcsolat, a 300.000 forint utalása, illetve az I.r. vádlott terhelő vallomása, vitatható, és kétséget kizáróan nem bizonyítja védenccé bűnösségét. Fellebbezésének kedvező elbírálását kérte.

II. r. vádlott az utolsó szó jogán csatlakozott a védője által előadottakhoz, egyebet nem kívánt előadni.

Az ítéletábra a Székesfehérvári Törvényszék ítéletét az azt megelőző első fokú eljárással együtt teljes körűen felülvizsgálta a Be. 590.§ (1) és (2) bekezdése értelmében, figyelemmel a (10) bekezdésben írtakra.

Az ítéletábra az ügyészi fellebbezést és az enyhítésre irányuló védelmi fellebbezéseket alaposnak találta.

A másodfokú bíróság a felülvizsgálat során nem észlelt olyan eljárási szabálysértést, illetőleg megalapozatlansági hibát, amely akadályát képezte volna az ítélet érdemi másodfokú felülbírlatának.

Az ítéletábra megállapította, hogy az első fokú bíróság az eljárási szabályok betartása mellett megfelelő körben folytatta le a bizonyítási eljárást. Az ügy eldöntéséhez szükséges bizonyítékokat beszerezte, tartalmukat értékelte.

Az első fokú bíróság által megállapított tényállásban I.r. vádlott által a 2016. év végéig a leleplezéséig tartó időszak tekintetében a korábbi speed por és extasy tableta értékesítések elkülönítve kerültek rögzítésre, amely kábítószerket ez esetekben az I.r. vádlott ismeretlen személyeknek értékesített.

Etekintben az I.r. vádlott a nyomozati szakban először beismerő vallomást tett, a tárgyaláson azonban már azt állította, hogy nem adott el kábítószer a fedett nyomozón kívül másnak.

Helyesen mutatott rá az első fokú bíróság, hogy elfogadható indokát a megváltoztatott vallomásának az I.r. vádlott nem tudta adni, ezért a tényállás megállapításának alapjául helytállóan vette figyelembe a beismerő vallomását.

A I., II., III. tényállási pontokban mindhárom vádlott érintett a fedett nyomozó által végrehajtott bizalmi és álvásárlások tekintetében.

Az első fokú bíróság I. r., II. r. és III. r. vádlottaknak a nyomozati szakban és a bírósági eljárásban tett vallomásait részletesen értékelte.

A kiinduló pontot I.r. vádlott önmagára és terhelt-társai tett tényfeltáró, beismerő vallomása képezte, amely mellett vizsgálta a bíróság II.r. vádlott teljes mértékben tagadó vallomását, illetve III.r. vádlottnak a tárgyaláson becsatolt írásbeli nyilatkozatát, amely szerint nem közvetített és nem is értékesített kábítószer I.r. vádlottnak.

C.C. szerepére, a vele való kapcsolatukra valamennyien kitértek, és nyilatkoztak a 300.000 forint átutalásáról is, amelyről csak az I.r. vádlott vallotta következetesen, hogy az összeg a kábítószer ellenértékeke volt.

II. r. határozottan tagadta, hogy kábítószer bárkinek is adott volna át, kitartott amellett, hogy iratcsomagot küldött általa az I. r. vádlottnak **C.C.** Ezen túlmenően a gépkocsi meghibásodásáról és arról számolt be, hogy az autóból kidobott kábítószer a kimutatott DNS mintája ellenére egyáltalán nem köthető hozzá.

Az első fokú bíróság I. r. vádlott azon részletes és határozott, valamint meggyőző vallomásaira alapította a tényállást, amelyek a 2017. március 31-ét megelőző cselekményekre - gyanúsítás hiányában - még nem terjedtek ki. Helyesen fejtette ki az első fokú bíróság, hogy az I. r. vádlott következetes és szavahihető vallomásait az eljárás során beszerzett egyéb bizonyítékok mindenben alátámasztják.

Hivatkozott az első fokú bíróság az I. r. vádlott vallomását erősítő, egyúttal alátámasztó telefonlehallgatások eredményére, a fedett nyomozó tevékenységére, a rendőri jelentésekre, lefoglalások, házkutatások jegyzőkönyveinek tartalmára. Valamennyi személyi, okirati és egyéb bizonyíték egymást erősítette, e tekintetben az ítéletábra másodfokú tanácsában sem merült fel kétely. A hangfelvételek anyagai döntő jelentőséggel bírtak az ügy megítélése szempontjából.

Kimerítően értékelte az első fokú bíróság II.r. és III.r. vádlott szerepét is az általuk elmondottak tükrében. Nem maradt el azonban ez esetben sem az egyéb bizonyítékokkal való összevetése a vallomásaiknak az első fokú bíróság által, amelyek nemcsak az I.r. vádlott beismerő vallomásaival mutattak ellentétet, hanem a feltárt további bizonyítékok tartalmával is, amelyeket szintén kimerítően felsorolt és értékelt az első fokú bíróság.

Vizsgálta az első fokú bíróság az igazságügyi szakértői véleményeket is a lefoglalások és a vádlottak által fogyasztott kábítószer kapcsán. A BSZKI táblázatában foglalt adatok alapján hibátlanul számolta ki a le nem foglalt kábítószer hatóanyag tartalmát.

Értékelte továbbá a törvényszék a genetikai szakértői véleményt, a helyszíni szemle jegyzőkönyv adatait a gépjárműből kidobott kábítószer tartalmazó húzózáras zacskó tekintetében, amely a II.r. vádlott DNS mintája vonatkozásában bizonyult relevánsnak az ügy megítélése szempontjából. II.r. vádlott tekintetében a DNS vizsgálat eredménye objektív adat, amit az I.r. vádlott beismerő egyúttal a II.r. vádlottra nézve következetesen terhelő vallomása alátámasztott.

Nem maradt el a toxikológiai szakértői vélemények értékelése sem a vádlottak kábítószer fogyasztása kapcsán - amelyet nem vitattak -, illetve különös jelentőséggel bírtak a telefonbeszélgetések híváslista adatait rögzítő jelentések. A pénzügyi megbízások adatait szintén értékelte az első fokú bíróság.

Mindezen bizonyítékokat a törvényszék egyenként és összességében összevetette, és a személyi és okirati bizonyítékok logikus értékelésével megalapozott tényállást állapított meg, amelynek felülmérlegelésére a másodfokú eljárásban nincs mód.

A tényállást az ítélet tábla pontosítja a fellebbviteli főügyészség indítványával egyetértve az alábbiakkal.

A tényállásnak a Be. 561.§ (3) bekezdés a./ pont szerinti vádra történő utalást magában foglaló részéből (4. oldal 2. bekezdés) mellőzi a bizonyítékok megjelölését, amelyek a Be. 561.§ (3) bekezdés d./ pontja alapján a tényállás történet része után következnek.

Az iratok tartalma alapján a tényállás annyiban helyesbítendő illetve kiegészítendő a Be. 561.§ (3) bekezdés b-c./ pont alapján figyelemmel a Be. 593.§ (1) bekezdés a./ pontjára, hogy

- II.r. vádlottat a Székesfehérvári Városi Bíróság 700 napi tétel pénzbüntetésre ítélte, az egy napi tétel összegét 700 forintban állapítva meg;
- az 5. oldal 1. bekezdésében megfogalmazott mondatban helyesen a rendőrség egyéb adatszerző tevékenységet folytatott;
- az I. tényállási pont 3. bekezdésében a jelentős mennyiség alsó határát haladta meg az extasy tabletta össz tömege;
- a III. tényállási pont utolsó előtti bekezdésében a kábítószer a különösen jelentős mennyiség határának 41,7 %-a;
- a IV. tényállás 1. pontjában a kábítószerért az I.r. vádlott 400.000 forintot adott III.r. vádlottnak, amelyet az indoklás 19. oldal utolsó előtti bekezdése rögzít, amely azonban helyesen a tényállásba tartozik.

Az ítélet tábla mellőzi továbbá az I., II. és III. tényállási pontból a jelentős mennyiséghez fűzött különös szót, mivel a jelentős mennyiség minősíti cselekményt, ugyanis a vád tárgyává tett és az elítélés tárgyát képező cselekmény esetében - kereskedői magatartás esetén - a különösen jelentős mennyiség feltüntetésének nincs szerepe.

Ezekkel a helyesbítésekkel a tényállás mentes a Be. 593.§ (1) bekezdésében írt hibáktól, a tényállás a bizonyítás anyagának megfelelő, így az ítélet tábla is e tényállásra alapította a határozatát a Be. 593.§ (3) bekezdése alapján.

A vádhoz kötöttségre figyelemmel azt állapította meg a másodfokú bíróság, hogy a terheltek felelősségének megállapításához valamennyi bizonyíték rendelkezésre állt, ezért további bizonyítás felvétele a másodfokú eljárásban szükségtelen. C.C. neve felmerült az ügyben korábban is, tanúkénti kihallgatása nem lenne mérvadó, mivel szerepe nem kapcsolódik a vád tárgyává tett tényálláshoz. Hangsúlyozza az ítélet tábla, hogy általános alapelv, hogy a vád tárgyához tett tényeket kell a bíróságnak vizsgálnia, ehhez képest az említett személy meghallgatása olyan felesleges bizonyítás, amely semmilyen módon nem vinné előre az eljárást. Kábítószer-kereskedelemhez kapcsolódó beszerzési forrásokat kellett feltalálnia a perbíróságnak.

A Ford Focus gépjármű megvásárlásával kapcsolatosan a védői oldalról felvetett bizonyíték szintén nem az eljárás tárgya, olyan mellékszálak tekinthető, amit az első fokú bíróság okkal nem tárt fel, mivel nem ehhez az üggyhez tartozik.

Helyesen vont le következtetést az irányadó tényállás alapján az első fokú bíróság - figyelemmel a kábítószerrel visszaélés bűncselekménye megvalósulásának kritériumairól szóló 1/2007. Büntető jogegységi határozatra -, hogy a Btk. 176.§ (1) bekezdés IV. fordulatóban meghatározott kereskedéssel elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetettét valósította meg az I. r., II. r. és III. r. vádlott társtettesként (Btk. 12.§ (3) bekezdés) a tényállásban írt módon akaratosságban.

A fedett nyomozó közreműködésével való védelmi álláspontokkal a másodfokú bíróság nem értett egyet a bizalmi és álvásárlások kapcsán. Az első fokú bíróság ezzel kapcsolatban részletesen kifejtette az álláspontját, amelyet az ítéletábla minden tekintetben osztott.

A törvény szubszidiárius bűncselekményként kezeli a fogyasztást, így az I-III.r. vádlottak esetében, figyelemmel a súlyosabb bűncselekmény elkövetésére a Btk. 178.§ (6) bekezdése szerinti bűncselekmény nem volt megállapítható, az beolvad a súlyosabb, kereskedői tevékenységet önállóan törvényi tényállásba. Etekintetben is helytálló a törvényszék jogi álláspontja.

I. r. és II. r. vádlott jelentős, míg a III. r. vádlott a csekély mennyiséget meghaladó, de a jelentős mennyiséget el nem érő kábítószerre követte el a bűncselekményt.

Az értékesítésre megszerzett kábítószer mennyiségét az első fokú bíróság a Btk. 461.§ (1), (3) bekezdése alapján helyesen állapította meg a minősítés tekintetében.

A büntetés kiszabásánál irányadó körülményeket feltárta a törvényszék, további súlyosító tényezőként a vádlottak terhére a társtettség értékelendő. Tény, hogy az I. r. és II. r. vádlott esetében az 5-20 évig vagy életfogytig tartó szabadságvesztés büntetéssel, illetve a III. r. vádlott esetében 2-8 évig terjedő szabadságvesztés büntetéssel fenyegetett bűncselekmények tárgyi súlya jelentős, továbbá elszaporodtak ezen, egészséget veszélyeztető, kábítószerrel összefüggő jogellenes magatartások, amelyek társadalomra veszélyességét a jogalkotó kifejezi a büntetési tételekben. A terheltek kábítószer-kereskedői tevékenysége a kábítószer fogyasztásuk mellett, tehát a kábítószer tovább értékesítése haszonszerzési szándékkal szintén a terükre róható, illetőleg I. r. és II. r. vádlott esetében a büntetett előéletük is súlyosítólag hat.

Azonban az enyhítő körülmények nyomatéka sem hagyható figyelmen kívül, amely az I. r. vádlott esetében különösen a feltáró jellegű beismerő vallomása, amely a hatóságok eljárását könnyítette. A III. r. vádlott részben beismerte a felelősségét. Enyhítő tényezőként kell értékelni a terheltek által huzamosabb ideig kényszerintézkedés hatálya alatt töltött idő is.

Mindezeket értékelve az ítéletábla arra az álláspontra helyezkedett, hogy a belső arányosság megtartása mellett lehetőség van a büntetések enyhítésére, alacsonyabb tartamú szabadságvesztés büntetések alkalmazása a terheltekkel szemben elégséges és arányos, egyúttal a belső arányosságnak megfelelőek, és megfelelően kifejezik a büntetési célokat.

A közügyektől eltiltás mellékbüntetések mértéke helytálló.

A rendelkezésre álló iratokból egyértelműen megállapítható I. r. és III. r. vádlott által őrizetben, letartóztatásban, illetve bűnügyi felügyeletben töltött idő kezdő és végső időpontja.

Az I. r. vádlott esetében megállapítható, hogy 2017. május 5. napjától letartóztatásban volt, és ugyanezen nap őrizetben töltött időként nem számítható be.

III. r. vádlott esetében ez utóbbi kényszerintézkedés egy ízben 2018. szeptember 6. napján megszakadt, figyelemmel arra, hogy más ügyben letartóztatását rendelte el a bíróság. Jelen ügyben ismételten 2018. szeptember 7. napján rendelte el a bíróság a letartóztatását.

A bírói döntések, a BV Intézet tájékoztatása alapján helyesbítette a az időpontokat az ítélet tábla az I. r. és a III. r. vádlottak letartóztatásának, bűnügyi felügyeletének beszámítása tekintetében.

I. r. vádlottól összesen a tettenérésekor 1.742.720 forintot foglalt le a nyomozó hatóság. Az ügyészség pontosan kifejtette, hogy a fenti összegből az eljárás során 1.541.220 Ft készpénz lefoglalása megszüntetése mellett kiadásra került a NEBEK BEI részére. Helyesen ekként valóban a fennmaradó 202.720 Ft jogi sorsáról kell rendelkezni akként, hogy a lefoglalás megszüntetése és 120.000 forintnak A.A. részére történő kiadása mellett a fennmaradó 82.720 forintot kell kiadni az I.r. vádlottnak, egyúttal az utóbbi összeget a vagyonekbevitel és a bűnügyi költség biztosítására visszatartva.

A járulékos rendelkezések körében a fellebbviteli főügyészség álláspontjával egyetértett az ítélet tábla. A nyomozási bírói meghallgatáson felmerült kirendelt védői díj helytelen költségjegyzékbe való felvezetése érinti a vádlottakat terhelő bűnügyi költség összegét, amelyet a másodfokú bíróság korrigált.

Megállapította a másodfokú bíróság az iratokból kitűnően, hogy a III.r. vádlottól lefoglalt euro bankjegyek a Magyar Államkincstár Hatósági Letétkezelő Osztályánál Bü.92.743 számon vannak nyilvántartva.

Rögzítette az ítélet tábla I. r. vádlott előző nevét (B.B.), valamint kijavította a rendelkező részben azt a nyilvánvaló elírást, hogy a személyazonosító igazolványának száma került feltüntetésre.

A fentiekben kifejtettek alapján az ítélet tábla a Székesfehérvári Törvényszék ítéletét a Be. 606.§ (1) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint megváltoztatta, egyebekben - helyes indokainál fogva - a Be. 605.§ (1) bekezdése szerint helyben hagyta.

Az ítélet tábla a Btk. 92.§ (1) és (2) bekezdése szerint a kiszabott szabadságvesztésbe beszámította I. r., II. r. és III. r. vádlottak által az első fokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a másodfokú eljárás befejezéséig előzetes letartóztatásban töltött időt is.

Győr, 2019. március 6.

Dr. Csák Csilla sk.	. Péntek László sk.	Szalai dr. Joánovits Krisztina sk.
előadó bíró	a tanács elnöke	bíró

A Székesfehérvári Törvényszék 4.B.18/2018/31. számú ítélete a másodfokú bíróság ítéletében írt változtatásokkal I. r., II. r. és III. r. vádlott vonatkozásában 2019. március 6. napján jogerőre emelkedett.

. Péntek László sk.
a tanács elnöke